

Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe

Kosakowo dnia 01 kwietnia 2017r

Nasza Ziemia-Nasza Zemia

81-198 Kosakowo, ul. Złote Piaski 3

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

w Warszawie

do sprawy : RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.44

i RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.50

Wasz znak : DOOŚ-dśII.4231.18.2016.PD.1

Pismo strony postępowania

W związku z zażaleniem Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. w Warszawie na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 13 lutego 2017r RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.50 w przedmiocie odmowy nadania rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji tegoż organu z dnia 21 lipca 2016r RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.44 oraz w nawiązaniu do odwołania od tej decyzji Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe” Nasza Ziemia-Nasza Zemia” w Kosakowie wnosi o: **nieuwzględnienie zażalenia PGNiG S.A. i podtrzymanie w całości postanowienia RDOŚ w Gdańsku z dnia 13 lutego 2017r.**

Jednocześnie w pełni podtrzymujemy stanowisko i argumentację zawartą w naszym odwołaniu od decyzji z dnia RDOŚ w Gdańsku z dnia 21 lipca 2016r.

W odniesieniu do okoliczności wskazanych w zażaleniu podnosimy co następuje :

Inwestor w uzasadnieniu wniosku o nadanie klauzuli natychmiastowej wykonalności jak i w zażaleniu na postanowienie odmowne powołuje się na przepis art. 108 par 1 kpa jako podstawę swojego żądania. Słusznie skarżący zauważa, iż zwłoka w realizacji decyzji nieopatrzonej rygorem natychmiastowej wykonalności musi stwarzać zagrożenie dla dóbr chronionych wymienionych w art. 108 kpa. Przy czym zagrożenie dla tych dóbr musi być realne, a nie jedynie prawdopodobne i powinno być należycie uzasadnione. Jednakże wskazując „ słuszny interes społeczny i ważny interes PGNiG „ jako uzasadnienie żądania nie sprecyzował jaki słuszny interes społeczny i jaki konkretny interes inwestora został zagrożony przez brak rygoru natychmiastowej wykonalności i na czym te ewentualne zagrożenia miałyby polegać. PGNiG podnosi, iż tym „interese społecznym „ jest poprawa bezpieczeństwa energetycznego państwa i dywersyfikacja dostaw gazu, którą ma umożliwić planowana przez niego rozbudowa PMG Kosakowo, a budowa pojemności magazynowych

została ujęta w „Polityce energetycznej Polski do roku 2030 „. Po pierwsze jest to argumentacja tyleż ogólnikowa co nieprawdziwa. **Bezpieczeństwo energetyczne Polski/regionu** – w zakresie zapewnienia zabezpieczenia dostaw gazu dla ludności i przemysłu, zabezpieczenia zapasów i dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia - **w pełni zaspokaja budowany Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo tj. budowa 10 kawern w klastrach A i B o pojemności dla gazu ok. 250-300 mln m3**. Obecnie PMG Kosakowo pozostaje w eksploatacji; pierwsze kawerny zostały oddane do użytku w 2014r wraz z Zakładem Głównym, infrastrukturą techniczną i wybudowanym, i służącym do jego obsługi gazociągiem wysokiego ciśnienia relacji Włocławek-Wiczlino-Kosakowo połączonym z magistralą centralną z Gazoportem w Świnoujściu. Należy zauważyć, iż budowa PMG Kosakowo jest realizowana na podstawie koncesji z 2001r, mpzp z 2003r uchwalonego dla bezzbiornikowego podziemnego magazynowania gazu, decyzji środowiskowej i pozwolenia na budowę z 2008r. Wszystkie dokumenty formalnoprawne, które określają zakres przedmiot i lokalizację inwestycji dotyczą budowy magazynu złożonego z 10 podziemnych kawern o pojemności ok. 250 mln. m3. Stosowanie zatem przepisów tzw. specustawy, która weszła w życie w toku inwestycji – w czerwcu 2009r –jest pozbawione podstawy prawnej i ma służyć zastosowaniu specjalnej procedury dla realizacji kolejnej inwestycji wyłącznie w interesie inwestora. Planowana przez PGNiG budowa dalszych 10 kawern w klastrach C i D nie jest inwestycją rządową, a biznesowym przedsięwzięciem spółki PGNiG. Nie byłoby w tym nic zdrożnego gdyby nie fakt odwoływania się przez inwestora do nadrzędnego interesu społecznego w oczekiwaniu specjalnego potraktowania zamierzeń inwestycyjnych. I to w sytuacji gdy zamierzenia te są sprzeczne z wolą i żywotnymi interesami mieszkańców gminy Kosakowo zwłaszcza w zakresie ich zdrowia, i bezpieczeństwa czemu dali wyraz w referendum gminnym w 2013r. Nadto przedsięwzięcie to jest niezgodne z prawem miejscowym i stwarza zagrożenie dla środowiska naturalnego, w szczególności ekosystemu Zatoki Puckiej i Gdańskiej, Głównego Zbiornika Wód podziemnych nr 110, oraz rezerwatu przyrody Mechelińskie Łąki z koloniami lęgowymi ptaków podlegającymi szczególnej ochronie.

Podkreślenia wymaga, iż wytyczanie podstawowych kierunków polityki energetycznej kraju należy do organów państwa, a nie do spółki. Także atrybutem państwa jest opracowanie strategii podziemnego magazynowania ropy i paliw w kawernach solnych, a dotychczas taka strategia nie powstała. Należy zauważyć, iż założenie budowy pojemności magazynowych w ramach polityki energetycznej Polski, na którą powołuje się wnioskodawca, nie przesądza o lokalizacji na terenie gminy Kosakowo dalszych kawern i nie określa docelowej pojemności podziemnych magazynów gazu na tym obszarze. **Nie ma zatem żadnych strategicznych uwarunkowań dla budowy kolejnych kawern na terenie gminy Kosakowo**. Brak także przeszkód dla budowy podziemnych magazynów gazu w innych lokalizacjach, w obszarach, które nie powodują zagrożenia dla ludzi i środowiska. Niezrozumiałym przy tym jest i niegospodarnym brak wykorzystania w tym celu istniejących podziemnych komór solnych np. na obszarze działania Inowrocławskich Kopalni Soli „SOLINO”, gdzie w wyniku gospodarczego wydobycia soli powstają podziemne komory solne, które mogą służyć do magazynowania m.in. gazu. W tym kontekście na uwagę

zasługuje koncepcja utworzenia Konsorcjum Energetyczno-Sodowo-Solnego, która zakłada budowanie całego kompleksu podziemnych magazynów na potrzeby gazu i paliw płynnych w kawernach solnych na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i wielkopolskiego. **Powoływanie się zatem przez inwestora na bezpieczeństwo energetyczne państwa jest nieuprawnione** ponieważ powinno wynikać z przyjętej i obowiązującej strategii kraju w zakresie podziemnego magazynowania paliw, w tym gazu.

W tych okolicznościach brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż w sprawie zachodzi ważny interes społeczny, który uzasadniałby nadanie zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Przeciwnie ważny interes społeczny wyrażający się w : opozycji mieszkańców wobec inwestycji, zagrożeniach jakie ona ze sobą niesie dla ludzi i środowiska, wniesionych odwołaniach od decyzji środowiskowej, toczącym się postępowaniu karnym w sprawie wprowadzenia organów administracji publicznej w błąd przez inwestora, nakazują wstrzymanie wykonania decyzji do czasu ostatecznego rozpoznania sprawy.

Podobnie **chęć pozyskania przez inwestora środków z UE na dofinansowanie przedsięwzięcia nie może stanowić wystarczającej przesłanki do zastosowania art. 108 kpa.** Konieczność zapewnienia środków finansowych dla realizacji zamierzonego procesu inwestycyjnego jest sytuacją naturalną i dotyczy każdego przedsiębiorcy, i każdego inwestora. Brak tu zatem wyjątkowości okoliczności, a możliwość pozyskania środków z budżetu UE jest dyskusyjna w kontekście zagrożeń jakie ta inwestycja stwarza w forsowanej przez PGNiG lokalizacji i docelowym zakresie.

Dodatkowo podkreślenia wymaga, iż planowana przez PGNiG budowa kolejnych 10 podziemnych kawern w klastrach C i D, określana także jako rozbudowa podziemnych magazynów gazu, została **zakwalifikowana jako bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych** (vide dokument : Prognoza oddziaływania na środowisko opracowana do projektu zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kosakowo z sierpnia 2014r). Powyższe sformułowanie wskazuje jednoznacznie na możliwość wykorzystania podziemnych magazynów nie tylko na magazynowanie gazu ale także innych substancji i odpadów. Dotyczy to również wykorzystania podziemnych magazynów w przyszłości. Tym bardziej, iż możliwość wykorzystania podziemnych wyrobisk solnych na magazynowanie gazu jest czasowo ograniczona. Ponadto w Prognozie oddziaływania na środowisko opracowanej do projektu zmiany mpzp jednej z ulic w Mostach gm. Kosakowo (działka nr 1150/13 przy ul. Kasztanowej) widnieje zapis, iż „ w złożu **Mechelinki w 2009r rozpoczęta została budowa kawernowego magazynu gazu, a także bezpiecznych składowisk niebezpiecznych odpadów** „.

Natomiast w publikacji Państwowego Instytutu Geologicznego Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie podano informację, iż **w 2014r w Kosakowie w złożu soli Mechelinki rozpoczęto eksploatację pierwszych dwóch zbiorników kawernowego magazynu**

gazu Kosakowo, a także „**bezpiecznych podziemnych składowisk niebezpiecznych odpadów**” (publikacja Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na dzień 31 grudnia 2014r – Warszawa 2015). Powyższe okoliczności w ogóle nie zostały uwzględnione ani w raporcie ani w zaskarżonej decyzji RDOŚ pomimo, iż oczywistym jest że rozwój górnictwa solnego i możliwość składowania w podziemnych wyrobiskach substancji i odpadów niebezpiecznych stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi oraz degradacji środowiska naturalnego.

Ponadto inwestycja, o którą zabiega PGNiG w całości jest posadowiona na **Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych nr 110** Pradolina Kaszubska i Reda, i stanowi nie tylko rezerwar wody dla mieszkańców całej aglomeracji Trójmiasta, ale jest aktualnie wykorzystywany jako źródło poboru wody pitnej dla mieszkańców gminy Kosakowo, miast Gdyni, Wejherowa, Rumi, Redy i przyległych gmin. Z tego względu obszar zbiornika o pow. 524 km² objęty jest szczególną ochroną prawną z zakazem lokalizowania na tym obszarze inwestycji szczególnie uciążliwych, w tym składow paliw, innych substancji niebezpiecznych, składowisk odpadów komunalnych i przemysłowych i in. Teren ten z uwagi na budowę geologiczną charakteryzuje się wysoką podatnością wód podziemnych na degradację. Brak bowiem naturalnych poziomów izolacyjnych w nadkładzie, które chroniłyby wody podziemne przed zanieczyszczeniami. Dlatego został wyodrębniony dodatkowy obszar ochronny o pow. 397 km². **Zlokalizowanie na tym obszarze inwestycji o potencjalnym negatywnym oddziaływaniu na środowisko i zaliczonej do zakładów o najwyższym stopniu zagrożenia awarią przemysłową (ZDR) jest naruszeniem przepisów prawa i stanowi zagrożenie dla zdrowia, i bezpieczeństwa mieszkańców całego regionu, i środowiska, i jest sprzeczne szeroko rozumianym interesem społecznym.** Tym bardziej, iż dotyczy gminy o szczególnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe i turystyczne przez mieszkańców całej Polski.

Podkreślenia wymaga także potencjalnie negatywny wpływ zrzutu solanki z podziemnych wyrobisk do wód Zatoki Puckiej i Gdańskiej i możliwość degradacji całego jej ekosystemu. Tym bardziej, iż Zatoka Pucka stanowi obszar ochronny Natura 2000, a także znaczna jej część objęta jest obszarem Nadmorskiego Parku Krajobrazowego. Zważyć przy tym należy, iż przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wykonano badań na okoliczność wpływu zrzutu solanki w wielkości docelowej tj, z 20 kawern na stan środowiska ożywionego i nieożywionego zatoki, w tym na populację ryb. Już teraz rybacy obserwują znaczny spadek ilości ryb w zatoce, co zagraża upadkiem rybołówstwa, w tym wędkarstwa rekreacyjnego. Stan ten w powiązaniu z rozwojem górnictwa solnego w części lądowej (budowa dalszych kawern wraz z infrastrukturą techniczną), może spowodować upadek turystyki i w konsekwencji utratę źródeł utrzymania dla znacznej części lokalnej społeczności.

W konkluzji wnosimy jak w petitum pisma. Jednocześnie w załączeniu przedstawiamy pismo jakie Stowarzyszenie skierowało do Wojewody Pomorskiego w związku z wnioskiem PGNiG o wydanie decyzji w sprawie lokalizacji celu publicznego dotyczącej przedmiotowego

zamierzenia inwestycyjnego i uprzejmie prosimy o uwzględnienie prezentowanego tam stanowiska w niniejszej sprawie.

Z poważaniem

Popieramy stanowisko Stowarzyszenia i prosimy o jego uwzględnienie.

Kosakowo, dnia 9 sierpnia 2016 roku.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

za pośrednictwem

**Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Gdańsku**

Ul. Chmielna 54/57
80-748 Gdańsk

Skarżący:

Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia

z siedzibą w Kosakowie

Ul. Złote Piaski 3
81-198 Kosakowo

reprezentowane przez:

Prezesa Stowarzyszenia **Marcina Buchna**

Znak sprawy: **RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.44**

ODWOŁANIE

I. Działając w imieniu Stowarzyszenia Ekologiczno-Kulturowe Nasza Ziemia z siedzibą w Kosakowie, aktualny wydruk z KRS potwierdzający moje umocowanie przedkładam w załączeniu do niniejszego odwołania, wskazując na art. 127 § 1 i 2 w zw. z art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 23) dalej KPA, zaskarżam w całości decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 21 lipca 2016 r. wydaną w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia „*Budowa Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³ w zakresie komór magazynowych, instalacji ługowniczej, naziemnej infrastruktury technicznej oraz gazociągów łączących obiekty instalacji magazynowej*” (znak sprawy: RDOŚ-Gd-WOO.4231.2.2015.MCZ.ER.44).

Jednocześnie, wnoszę o:

- a) wstrzymanie, na zasadzie art. 135 KPA, natychmiastowego wykonania zaskarżonej decyzji do czasu ukończenia postępowania odwoławczego,
- b) uchylenie tej decyzji w całości i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odmowę wydania decyzji w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia „*Budowa Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³ w zakresie komór magazynowych, instalacji ługowniczej, naziemnej infrastruktury technicznej oraz gazociągów łączących obiekty instalacji magazynowej*”,
lub przekazanie sprawy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku do ponownego rozpatrzenia,

II. Organowi pierwszej instancji zarzucam:

1. Naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

1). przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz.1501) dalej „Specustawa”, a zwłaszcza jej art. 34 i 38 przez jej niewłaściwe zastosowanie polegające na :

- przyjęciu tejże ustawy jako podstawy materialnoprawnej do wydania zaskarżonej decyzji,
- przyjęciu, iż wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu,
- nadaniu zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności

2). przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 353) dalej ustawa OoŚ, a zwłaszcza jej art. 82 ust 1, 82 ust. 2, 66, 46 pkt.3 i nast. oraz art. 37 ust. 2 tej ustawy polegające na :

- błędnych ustaleniach co do rodzaju, zakresu, rozmiaru i charakterystyki przedsięwzięcia objętego zaskarżoną decyzją,
- oparciu decyzji na Raplocie oddziaływania na środowisko bez jego należytej weryfikacji i uzupełnienia,
- na niespełnieniu wszystkich wymogów co do obowiązków i warunków realizacji inwestycji jakie winny być nałożone na inwestora dla należytej ochrony środowiska

i zapobieżenia jego dewastacji i degradacji oraz dla zminimalizowania zagrożeń dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi,

- odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko pomimo, iż realizacja wnioskowanego przedsięwzięcia może spowodować znaczące oddziaływanie na obszar Natura 2000 i pomimo tego, iż przedsięwzięcie należy do mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

- niestwierdzeniu konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, pomimo, iż zaistniały wszelkie okoliczności, wobec których przepisy ustawy przewidywały stwierdzenie takiej konieczności przez organ wydający decyzję,

- naruszeniu postanowień ustawy o udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji i opracowaniu dokumentu wyrażające się w braku w zaskarżonej decyzji informacji o sposobie rozpatrzenia uwag i wniosków jakie wpłynęły w toku postępowania, zwłaszcza w odniesieniu do Raportu oddziaływania na środowisko i faktycznym odrzuceniu społecznych uwag i wniosków bez żadnego umotywowania.

2. Naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie;

1). art. 7, art. 77 § 1 w zw z art. 75 § 1 i art. 80 KPA a polegające na niewyczerpującym zebraniu i rozpatrzeniu całego materiału dowodowego w sprawie i niepodjęciu wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, w tym niedokładne ustalenie uciążliwości środowiskowych planowanego do realizacji przedsięwzięcia,

2) art. 8 i art. 107 § 3 KPA poprzez nienależyte uzasadnienie skarżonej decyzji z uwagi na zawarcie w nim zbyt ogólnych stwierdzeń, co uniemożliwia realizację zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz uniemożliwia dokonanie kontroli zaskarżonej decyzji, w szczególności poprzez niewyjaśnienie okoliczności uzasadniających przyjęcie, że projektowana inwestycja nie będzie stwarzać znacznych zagrożeń dla środowiska;

III. Wskazując na powyższe zarzuty – wszystkie łącznie, jak też każdy z osobna – wnoszę na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 lub § 2 KPA o:

a) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gdańsku, względnie, na wypadek przeprowadzenia przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzupełniającego postępowania dowodowego,

b) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie w tym zakresie postępowania przeprowadzonego przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Przyjęcie, iż wnioskowane przedsięwzięcie pt. „*Budowa Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³ w zakresie komór magazynowych, instalacji ługowniczej, naziemnej infrastruktury technicznej oraz gazociągów łączących obiekty instalacji magazynowej*” jest inwestycją towarzyszącą inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, skutkiem czego mają do niej zastosowanie przepisy tzw. specustawy jest nieuzasadnione i nie znajduje oparcia w przepisach prawa. Już z tego powodu zaskarżona decyzja narusza przepisy prawa i nie może się ostać.

Z treści art. 1. ust 1 specustawy wynika, iż określa ona **zasady przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji** w zakresie terminalu wymaganych ze względu na istotny interes bezpieczeństwa państwa oraz inwestycji towarzyszących. Natomiast art. 38 ust.1 pkt. c wskazuje, iż inwestycjami towarzyszącymi inwestycjom w zakresie terminalu są m. in. **inwestycje realizowane** przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie:

c) **budowa kawernowego podziemnego magazynu gazu Kosakowo**

Należy zauważyć, iż przepis art. 38 tejże ustawy określa nazwę inwestycji jako Kawernowy Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo oraz rozróżnia budowę i rozbudowę magazynów gazu, wskazując w przypadku innych magazynów na ich rozbudowę, zaś w przypadku magazynu w Kosakowie na budowę KPMG Kosakowo. Wskazać przy tym należy, iż ustawa stanowi *lex specialis*, co oznacza, iż jej przepisy należy interpretować dosłownie, zgodnie z wykładnią gramatyczną, zaś wykładnia rozszerzająca jest niedopuszczalna. Podkreślenia wymaga, iż ustawa weszła w życie z dniem 4 czerwca 2009r. Tymczasem **inwestycja pod nazwą „Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo”** jest w znacznej części zrealizowana a jej budowa rozpoczęła się znacznie przed wejściem w życie cyt. ustawy. Proces inwestycyjny rozpoczął się bowiem w 2001r udzieleniem PGNiG koncesji z dnia 31 grudnia 2001r nr 19/2001/m ze zm. na *bezzbiornikowe magazynowanie gazu ziemnego w Podziemnym Magazynie Gazu Kosakowo*. Budowa obejmowała i obejmuje nadal **budowę 10 komór magazynowych tzw. kawern** wraz z infrastrukturą towarzyszącą **na obszarze 127 ha**. Z danych technicznych

inwestycji wynika, iż podziemne komory magazynowe **mają być zlokalizowane tylko i wyłącznie w dwóch klastrach A i B o łącznej pojemności magazynowej dla gazu 250 mln. m³**. Dla tejże inwestycji został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego - uchwała Rady Gminy Kosakowo z dnia 4 marca 2003r w sprawie *uchwalenia mpzp dla magazynowania gazu – Podziemny Magazyn Kosakowo*. W dniu 17 czerwca 2008 r. Wójt Gminy Kosakowo wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla tej inwestycji. W tym samym 2008r inwestor uzyskał wymagane prawem pozwolenia na budowę i rozpoczął proces inwestycyjny. W grudniu 2013r dokonano końcowego odbioru robót i oddano Podziemny Magazyn Kosakowo do eksploatacji. Według naszej wiedzy aktualnie eksploatowanych jest 5 kawern w klastrze A oraz trwa proces ługowania kolejnych kawern w klastrze B.

W świetle powyższych okoliczności oraz brzmienia przywołanych art. 1 i 38 specustawy nie ma żadnych podstaw do zastosowania jej przepisów do realizowanej od 2001 r inwestycji – budowy Podziemnego Magazynu Kosakowo. **Brak także podstaw formalnoprawnych do rozbudowy PMG Kosakowo o klastry C i D na tej podstawie.** Zwrócić trzeba uwagę zwłaszcza na *ratio legis* specustawy sformułowane w art. 1; jej celem jest bowiem określenie zasad przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji. Podkreślić także należy, iż nazwa inwestycji brzmi Podziemny Magazyn Kosakowo i taka nazwa konsekwentnie jest stosowana od 2001r.

Reasumując podkreślić należy, iż wszystkie dokumenty formalnoprawne na podstawie, których trwa budowa Podziemnego Magazynu Kosakowo dotyczą budowy 10-11 komór magazynowych/kawern, w klastrach A i B, na obszarze ok. 127 ha, o pojemności roboczej dla gazu 250-300 mln. m³. Tym samym w wymienionych **aktach prawa miejscowego i decyzjach administracyjnych została jednoznacznie określona lokalizacja inwestycji, jej zakres przestrzenny, przedmiot i cel budowy oraz jej pojemność. Nie obejmują one budowy kolejnych kawern w klastrach C i D. Zatem ewentualna budowa klastrow C i D stanowi w sposób oczywisty odrębną inwestycję.**

Tymczasem zaskarżona decyzja, w ślad za wnioskodawcą i autorami Raportu, łączy budowę Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo z wnioskowaną inwestycją, co jest w świetle przytoczonych wyżej okoliczności i przepisów niedopuszczalne, nieuzasadnione i w konsekwencji narusza prawo. Zaskarżona decyzja jest przy tym niespójna i wewnętrznie sprzeczna. Decyzja w pkt. 1 określa bowiem przedsięwzięcie jako „*Budowa Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo do pojemności roboczej dla gazu 655,7 mln m³... „*

precyzując jednocześnie, iż *planowane przedsięwzięcie polegające na budowie KPMG Kosakowo obejmuje budowę dwóch klastrów C i D, w ramach których zostanie wyługowanych dziesięć komór magazynowych o łącznej pojemności roboczej ok. 350 mln m³*. Nadto zaskarżona decyzja narusza przepis art. 80 ust. 2 i 3 cyt. na wstępie ustawy OOŚ albowiem jest ona niezgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, który był uchwalony dla inwestycji podziemnego magazynowania gazu.

Na marginesie podnieść należy, iż podanie nieprawdziwych informacji o zakresie, lokalizacji i rozmiarach budowy przez wskazanie we wnioskach do planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, iż budowa KPMG Kosakowo obejmuje budowę 20 komór magazynowych zgrupowanych w klastrach A, B, C i D o pojemności roboczej 650 mln m³ stało się podstawą do prowadzenia postępowania karnego w sprawie o podejrzenie popełnienia przestępstwa poświadczenia nieprawdy przewidzianego w art. 271 kodeksu karnego.

W konsekwencji charakterystyka przedsięwzięcia jest nieadekwatna do opisanego stanu faktycznego i prawnego. Tym bardziej, iż założono wykorzystanie w procesie inwestycyjnym klastrów C i D oraz na etapie ich eksploatacji wykorzystanie zrealizowanej już w ramach Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo infrastruktury Zakładu Głównego – Ośrodka Napowierzchniowego i Zakładu Ługowniczego, a także instalacji technologicznych. Skutkiem tego dokumentacja stanowiąca podstawę do wydania zaskarżonej decyzji, a zwłaszcza Raport oddziaływania na środowisko i zawarte w nim dane są niedostosowane do rzeczywistego charakteru i zakresu planowanej inwestycji.

W tym miejscu Stowarzyszenie Nasza Ziemia w pełni podtrzymuje krytyczne uwagi i wnioski sformułowane do Raportu w piśmie z dnia 12 maja 2016r i wnosi o ich potraktowanie jako części składowej niniejszego odwołania. Zauważyć należy, iż zaskarżona decyzja nie zawiera wskazania w jaki sposób wnioski i uwagi (nie tylko Stowarzyszenia) zostały rozpatrzone chociaż treść decyzji i przyjęcie raportu za jej podstawę uzasadnia konstatację, iż zostały one odrzucone. Brak merytorycznego ustosunkowania się do zgłoszonych wniosków i uwag uzasadnia w pełni zarzut naruszenia przepisów o udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji i opracowaniu dokumentu.

Jedynie dodatkowo wskazujemy, iż z uwagi na charakter przedsięwzięcia, które stanowi inwestycję z mocy prawa o znaczącym oddziaływaniu na środowisko i stwarzającą zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz z uwagi na bezpieczeństwo

mieszkańców, i występowanie na terenie gminy obszarów szczególnie cennych przyrodniczo wymagających ochrony, i podlegających ochronie, wymagania w zakresie ochrony środowiska, i przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowej, przewidziane w zaskarżonej decyzji, należy uznać za niewystarczające. W wielu punktach są to wymagania ogólnikowe, które stosuje się standardowo przy wszystkich inwestycjach przemysłowych. Przykładowo należałoby doprecyzować wymagania określone w pkt. 4 decyzji, przez wskazanie konkretnych norm, w zakresie jakości materiałów przewidzianych do budowy, jakości pracy, w tym przywołanych w decyzji, prac montażowych, zaostrzonych kryteriów odbioru itp. Dla zminimalizowania zagrożeń tak dla ludzi jak i dla środowiska należałoby wprowadzić obowiązek stałego, regularnego monitoringu zanieczyszczeń gleby, wód i powietrza, także w okresie eksploatacji inwestycji. Tym bardziej, iż obszar przewidziany pod planowaną inwestycję jest wykorzystywany na cele rolnicze i jako pastwiska. Nadto wskazując, w decyzji lokalizację klastra C i D, i omawiając ich położenie wobec terenów chronionych, całkowicie pominięto obszar Nadmorskiego Parku Krajobrazowego i jego otuliny. Brak analizy, tak w decyzji jak i w raporcie, wpływu planowanej inwestycji na faunę i tereny lęgowe awifauny bytującej na obszarze NPK i jego otuliny. Tym bardziej nie przewidziano żadnych działań ochronnych.

Takie same zastrzeżenia dotyczą ekosystemu Zatoki Puckiej w części, na której ustanowiony jest Nadmorski Park Krajobrazowy. W odniesieniu do wpływu zrzutu solanki na stan wód i środowisko Zatoki Puckiej podnieść należy, iż badania przywołane w decyzji (i w raporcie) są nieaktualne, obejmują bowiem okres do roku 2012 i zrzut solanki zaledwie z niepełnych dwóch kawern. Obecnie wyługowano już pięć kawern. Brak poza tym badań i analiz dla docelowej wielkości zrzutu tj, z dziesięciu kawern objętych koncesją z 2001 r., a także finalnie z dwudziestu kawern w przypadku realizacji klastrów C i D. Zwraca uwagę, iż nawet tak niepełne analizy nie obejmują w ogóle wpływu zrzutu solanki na populację ryb w Zatoce Puckiej pomimo tego, iż w ostatnich 2-3 latach ilość ryb w zatoce drastycznie spadła. Brak również analizy zagrożeń dla rezerwatu i gatunków chronionych w przypadku rozszczelnienia rurociągu do zrzutu solanki na trasie jego przebiegu w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu Mechelińskie Łąki i obszarów Natura 2000. W tym kontekście zasadny jest zarzut odnośnie nieprzeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym obszary objęte planem Natura 2000.

W Raporcie pominięto też całkowicie problem kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, którego dotyczy

przedmiotowa decyzja. Stanowi to istotną wadę Raportu, jako że na obszarze tym funkcjonuje już zakładów i obiektów przemysłowych, których działalność oddziałuje bądź może negatywnie oddziaływać na środowisko i stanowić poważną uciążliwość dla mieszkańców.

Wystarczy wymienić Bazę Paliw OLPP, praktycznie sąsiadującą z planowaną inwestycją, Grupową Oczyszczalnię Ścieków w Dębogórz, z której oczyszczone ścieki mają być wykorzystywane do ługowania komór, składowisko odpadów paleniskowych EC (obecnie EDF), Cementarz Komunalny miasta Gdyni, Lotnisko Gdynia – Kosakowo oraz Podziemny Magazyn Gazu w Kosakowie z infrastrukturą techniczną, gazociągiem DN500 do Gazoportu w Świnoujściu i kolektorem odprowadzającym solankę do wód Zatoki Puckiej.

Z przytoczonych względów kwestionujemy także stwierdzenie braku konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, gdyż wyżej przytoczone okoliczności zgodnie z art. 82 ust 2 ustawy OOS stanowią podstawę do tego aby konieczność taką organ wydający decyzję stwierdził. Wobec podniesionych braków tak w raporcie jak i w zaskarżonej decyzji dokonanie takiej ponownej oceny byłoby w pełni uzasadnione. Z tych samych względów zasadny jest wniosek o zobowiązanie wnioskodawcy do złożenia analizy porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 pkt 5 tejże ustawy.

W konsekwencji przedstawione w raporcie wyniki i analizy są niepełne, zdezaktualizowane i niemiarodajne. Tym samym niemiarodajna jest ocena zagrożeń i skutków planowanej inwestycji w zaskarżonej decyzji opartej na wzmiankowanym raporcie.

Wskazać również należy, że w ramach postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, w przypadku przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przeprowadza się ocenę oddziaływania na środowisko (art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS). W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-c, dostępność do złóż kopalin; możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; wymagany zakres monitoringu. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięć na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami (art. 2 ust. 1 – 2 ustawy OOS). Nadrzędną zasadą jaką należy mieć na uwadze prowadząc to postępowanie jest zasada

zrównoważonego rozwoju, w ramach której zakłada się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Jednocześnie należy pamiętać, że przedmiotem weryfikacji w tym postępowaniu są elementy środowiska życia człowieka, które podlegają ciągłym zmianom, co prowadzić musi do konstatacji, że u jej podstaw powinna leżeć również świadomość niepewności związków przyczynowo – skutkowych. Postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko określane jest na zasadzie prawdopodobieństwa występowania określonych warunków, co powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie odpowiednio w warunkach zgody na realizację danego przedsięwzięcia, choćby przez nałożenie na inwestora prowadzenia stałego monitoringu w spornym zakresie.

Jednocześnie odróżnić należy pojęcie oceny oddziaływania na środowisko oraz oceny raportu oddziaływania na środowisko. Dokonując oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, organ niewątpliwie zobowiązany jest do badania sprawy w zakresie szerszym, niż wynika to z przedłożonej przez inwestora dokumentacji. Pozwala mu to, w sytuacji ustalenia, że przedsięwzięcie może powodować niekorzystne oddziaływanie na integralność danego obszaru, zbadać czy istnieją alternatywne rozwiązania i określić niezbędne warunki zaradcze, łagodzące i minimalizujące, uwzględniając także sugestie innych stron tego postępowania. Oceniając oddziaływanie przedsięwzięcia organ bada jego intensywność, a zatem rozległość w czasie, przestrzeni, w stosunku do zdolności asymilacyjnych, bliskość lub przekroczenie standardów środowiska, zgodność z polityką ochrony środowiska, planami zagospodarowania przestrzennego, strategią zrównoważonego rozwoju, oddziaływanie na realizowaną produkcję rolną, leśną, wykorzystanie zasobów naturalnych.

Rozważania w tym zakresie powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu wydanej w sprawie decyzji (art. 107 § 3 KPA). W ramach postępowania wyjaśniającego organ w myśl art. 7 KPA zobowiązany jest do podejmowania, zarówno z urzędu jak i na wniosek strony postępowania, wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, w ramach czego, stosownie do treści art. 75 § 1 KPA organ obowiązany jest dopuścić jako dowód wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Czyniąc zadość temu obowiązkowi organ zobowiązany jest ocenić zarówno przedłożony przez inwestora raport oddziaływania na

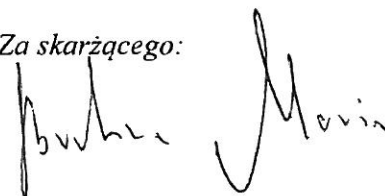

środowisko, jak również wszystkie dokumenty, jakie w toku postępowania administracyjne zostaną do niego skierowane przez strony. Ocena materiału dowodowego wymaga od organu podejścia zarówno do oceny spełnienia warunków prawnych dokumentacji inwestora, ale także oceny kontekstu politycznego, społeczno – gospodarczego, uzasadnienia istotności oddziaływania, opisu źródeł danych, przejrzystości, logiki i obiektywności dokumentacji, a także wyjaśnienia w nim skomplikowanych zagadnień, wykorzystania materiałów i opracowań graficznych.

Raport oddziaływania na środowisko stanowi zasadniczy dokument, w oparciu o który dokonuje się oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Dokument ten powinien zawierać kompleksową (zupełną i rzetelną) ocenę przedsięwzięcia i analizę aspektów jego funkcjonowania w ich wzajemnym powiązaniu, odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, a także wskazywać, jakie obowiązują w tym zakresie standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach. Jedynie wówczas może stanowić on podstawę oceny oddziaływania.

Zważywszy na powyższe wnoszę zatem, jak we wstępie.

Za skarżącego:

Załączniki:

1. Aktualny wydruk z KRS
2. Pismo z dnia 11 maja 2016 r. – Uwagi i wnioski do Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

SEKRETARIAT

WOJEWODY POMORSKIEGO

Wpłynęło 2016 - 11 - 14 nr (woj) /

Kosakowo, dnia 24 października 2016r.

Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe

" Nasza Ziemia Nasza Zemia"

81-198 Kosakowo ul. Złote Piaski 3

**Szanowny Pan
Dariusz Drelich
Wojewoda Pomorski**

W nawiązaniu do ustaleń poczynionych na spotkaniu z Panem Wojewodą w dniu 19 września 2016r. oraz w związku z wnioskiem Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. z siedzibą w Warszawie o wydanie decyzji o lokalizacji celu publicznego w sprawie rozbudowy Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo. **Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturowe "Nasza Ziemia Nasza Zemia" z siedzibą w Kosakowie działając w imieniu i na rzecz mieszkańców Gminy Kosakowo wnosi o nieuwzględnienie powyższego wniosku.**

Stowarzyszenie prezentuje pogląd, iż brak podstaw prawnych do zastosowania w tej sprawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2009r. nr 84, poz. 700) - tzw. Specustawy - w załączeniu opinie prawne dwóch niezależnych kancelarii prawnych na powyższą okoliczność. Ponadto Stowarzyszenie wystąpi do Biura Analiz Sejmowych z prośbą o wydanie opinii prawnej w tej sprawie i z tego względu **wnosi o wstrzymanie decyzji w sprawie wniosku PGNiG do czasu uzyskania tej opinii.**

Na poparcie zgłoszonych wniosków i swojego stanowiska Stowarzyszenie Nasza Ziemia przytacza następujące okoliczności i argumenty:

Przedsięwzięcie inwestycyjne w kształcie przedstawionym przez inwestora nie jest inwestycją strategiczną w zakresie bezpieczeństwa energetycznego państwa/regionu, a jedynie biznesowym przedsięwzięciem spółek. Nie byłoby w tym nic złego, gdyby nie fakt odwoływania się przez PGNiG i podmioty działające w jego imieniu do nadrzędnego interesu społecznego w oczekiwaniu na specjalne potraktowanie ich wniosku. Tymczasem wniosek ten pozostaje w sprzeczności z wolą i żywotnymi interesami mieszkańców gminy Kosakowo, zwłaszcza w zakresie ich zdrowia i bezpieczeństwa, zmierza do naruszenia i wykorzystania przepisów tzw. specustawy, narusza przepisy ustawy o referendum lokalnym, i prawo miejscowe, stwarza zagrożenie dla środowiska naturalnego, w szczególności ekosystemu Zatoki Puckiej, i Gdańskiej, i rezerwatu przyrody Mechelińskie Łąki z koloniami lęgowymi ptaków podlegającymi szczególnej ochronie. Poza tym informacje dotyczące budowy Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo podawane przez PGNiG i spółki zależne są nieścisłe, niepełne i w części wręcz nieprawdziwe, co wprowadza w błąd organy

administracji państwowej.

W dacie wejścia w życie tzw. specustawy tj. **w dniu 4 czerwca 2009r.** na terenie gminy Kosakowo w obrębie ewidencyjnym wsi Dębogórze i Mosty była realizowana (i jest realizowana nadal) inwestycja pod nazwą **Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo**, obejmująca wykonanie 10 komór magazynowych tzw. kawern, w dwóch klastrach A i B, na obszarze 127 ha, o docelowej pojemności dla gazu 250 mln. m³. Podstawę formalno-prawną dla tej inwestycji stanowi **koncesja nr 19/2001/m z dnia 31 grudnia 2001r.** udzielona PGNiG na bezzbiornikowe magazynowanie gazu ziemnego w Podziemnym Magazynie Gazu „Kosakowo”, decyzja środowiskowa z 2008r. **pozwolenia na budowę z 2008r, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego** obszaru dla bezzbiornikowego magazynowania gazu – Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo (uchwała Rady Gminy nr V/16/2003 z dnia 4 marca 2003r). Zatem nie ulega wątpliwości, iż realizacja tej inwestycji rozpoczęła się znacznie przed wejściem w życie specustawy i zgodnie z zasadą *lex retro non agit*, jej przepisy nie mogą działać wstecz. Podkreślenia wymaga, iż wskazane wyżej decyzje administracyjne i akty prawa miejscowego określają zakres przedmiotowy i terytorialny inwestycji, jej lokalizację oraz pojemność magazynową dla gazu na ok. 250 mln m³. Poza tym posługują się nazwą inwestycji "Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo". Zatem obowiązujące akty formalno-prawne nie obejmują rozbudowy Podziemnego Magazynu Gazu, budowy kolejnych klastrów oznaczanych przez wnioskodawcę jako C i D oraz budowy dalszych podziemnych kawern. Tym samym informacje o inwestycji podawane przez PGNiG, iż jest to budowa Kawernowego Podziemnego Magazynu Gazu obejmującego 20 kawern realizowanych w czterech klastrach A,B,C i D o łącznej pojemności ok. 655 mln. m³ gazu, nie mają żadnej podstawy formalno - prawnej, a rozszerzanie zakresu inwestycji ponad granice wynikające z koncesji nr 19/2001/ m i planu zagospodarowania przestrzennego z 2003r. jest tyleż nieuprawnione, co naruszające prawo. Podnieść także należy, iż w grudniu 2013r. dokonano odbioru inwestycji, a w 2014r. oddano pierwsze kawerny do eksploatacji. Zważyć także należy, iż w 2015r. PGNiG zamknęło finansowanie budowy czterech podziemnych kawern wraz z infrastrukturą naziemną i rurociągiem zrzutu solanki do wód Zatoki Puckiej ze środków Unii Europejskiej . Projekt współfinansowany przez UE zakładał budowę magazynu o pojemności 100 mln m³ gazu. Faktycznie w ramach tegoż projektu uzyskano pojemność magazynu ok. 119 mln m³ dla gazu. W świetle przywołanych wyżej dokumentów nieuprawnione jest także określanie inwestycji jako Kawernowy Podziemny Magazyn Gazu. Dotychczas bowiem powszechnie stosowana, od 2001r., **nazwa inwestycji to: Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo**. Powtórzyć należy, iż podstawę do stosowania takiej nazwy stanowią wszystkie decyzje administracyjne, które tej inwestycji dotyczą, w szczególności koncesja, pozwolenia na budowę i miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, które posługują się nazwą „Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo”. Zwraca przy tym uwagę fakt, iż inwestor zarówno w dotychczasowej korespondencji i wnioskach kierowanych do władz gminy Kosakowo, jak i w „Karcie informacyjnej przedsięwzięcia” dołączonej do wniosku z dnia 07 listopada 2014r. do projektu planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Pomorskiego posługuje się nazwą inwestycji Podziemny Magazyn Gazu. Taką nazwą inwestycji posługiwała się także prowadząca budowę spółka Operator Systemu Magazynowania i takim mianem

inwestycja była oznaczona w terenie. Inwestor nie przedstawił przy tym żadnych dokumentów, z których wynikałaby zmiana nazwy przedsiębiorstwa dokonana przez właściwy organ i w sposób prawem przewidziany. Podniesione okoliczności prowadzą do logicznego wniosku, iż wskazywana obecnie przez PGNiG i spółki zależne nazwa Kawernowy Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo nie ma żadnego umocowania prawnego, a posługiwanie się nią obecnie, zmierza do bezzasadnego zastosowania do inwestycji przepisów tzw. specustawy. Nazwa przedsięwzięcia ma bowiem istotne znaczenie w kontekście terminologii, którą posługuje się specustawa. Dodatkowo podnieść należy, iż tzw. specustawa formułując zamknięty katalog inwestycji, które mają być realizowane na jej podstawie różnicuje budowę i rozbudowę podziemnych magazynów i nie wskazuje rozbudowy Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo. Przepisy ustawy, która stanowi uregulowanie szczególne nie mogą być interpretowane rozszerzająco.

W tym miejscu należy podnieść także, iż mieszkańcy gminy Kosakowo nie sprzeciwiają się budowie Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo w zakresie wynikającym z koncesji z 2001r. i planu zagospodarowania przestrzennego z 2003r. (tj. budowie 10 komór magazynowych w klastrach A i B oraz istniejącemu gazociągowi wysokiego ciśnienia relacji Włocławek –Gdynia – Kosakowo połączonego z centralnym gazociągiem biegnącym z Gazoportu w Świnoujściu służącemu do przesyłu gazu i obsługi PMG). Mieszkańcy gminy Kosakowo stanowczo natomiast sprzeciwiają się budowie kolejnych klastrów (C i D) i kolejnych 10 komór magazynowych. ponad zakres wynikający z udzielonej koncesji z 2001r. i poza zakres planu miejscowego z 2003r.. czemu dali wyraz w głosowaniu w referendum gminnym w 2013r. **W ocenie mieszkańców uwzględnienie wniosku PGNiG prowadziłoby do nierespektowania ich woli wyrażonej w referendum i naruszenia ich praw oraz przepisów ustawy o referendum lokalnym.**

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż żaden interes kraju / regionu nie uzasadnia budowy kolejnych 10 kawern w klastrach C i D jako inwestycji celu publicznego. Realizowana **budowa Podziemnego Magazynu Gazu Kosakowo w granicach udzielonej koncesji i mpzp z 2003r. (tj. 10-11 kawern w klastrach A i B o łącznej pojemności 250-300 mln m³) zapewnia bezpieczeństwo energetyczne państwa w zakresie niezbędnych rezerw, dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia w gaz ziemny i zaspokojenia potrzeb odbiorców gazu dla regionu Polski Północnej.** Brak przy tym jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż budowa kolejnych 10 komór magazynowych w klastrach C i D stanowi inwestycję rządową o strategicznym znaczeniu zapewniającą bezpieczeństwo energetyczne dla Polski. Powyższe okoliczności są jednoznaczne w świetle publicznych wypowiedzi przedstawicieli administracji państwowej, przedstawicieli inwestora, a także odpowiedzi na interpelacje poselskie w tej sprawie.

Należy zauważyć, iż mieszkańcy gminy zostali poinformowani, iż PGNiG ze względów ekonomicznych i formalno-prawnych związanych z wynikiem referendum gminnym odstąpiło od realizacji powyższej inwestycji, co pozostaje w rażącej sprzeczności z treścią złożonego wniosku. Poza tym inwestor nie wywiązał się z wcześniejszych porozumień z władzami gminy w przedmiocie rekompensat dla mieszkańców z tytułu

uciążliwości związanych z już realizowaną inwestycją - tj. sfinansowania budowy kanalizacji gminnej. Powoływane są kolejne spółki działające w imieniu inwestora, z tą samą obsadą kadrową, które nie przejmują jego zobowiązań.

W tych okolicznościach wniosek nie zasługuje na uwzględnienie również z powodu sprzeczności z interesem społeczności lokalnej i jej stanowczej opozycji wobec tej inwestycji, a także przez wzgląd na zagrożenia jakie ona stwarza. Nie powinno być tak, że zwycięża partykularny interes wąskich grup ludzi zainteresowanych materialnie inwestycją bez względu na potrzeby mieszkańców oraz degradację przyrody jaką może spowodować.

Na terenie gminy funkcjonuje już wiele obiektów przemysłowych uciążliwych dla ludności, jak: Baza Paliw OLPP, Grupowa Oczyszczalnia Ścieków w Dębogórzcu z kanałem odprowadzającym ścieki do morza w Mechelinkach, składowisko odpadów paleniskowych EC (obecnie EDF), Cementarz Komunalny miasta Gdyni, Lotnisko Gdynia-Kosakowo w budowie, Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo z infrastrukturą techniczną i gazociągiem wysokiego ciśnienia DN 500 do Gazoportu w Świnoujściu i kolektorem ściekowym odprowadzającym solankę do wód Zatoki Puckiej, z czego dwa zakłady Baza Paliw OLPP i Podziemny Magazyn Gazu Kosakowo wraz z gazociągiem wysokiego ciśnienia, zostały zaliczone do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko oraz do zakładów o najwyższym stopniu zagrożenia awarią przemysłową. Nadto na terenie gminy planowana jest budowa dwóch kolejnych gazociągów wysokiego ciśnienia DN 500 - do Władysławowa i do EDF do Gdyni, zaś PGNiG podejmuje działania zmierzające do budowy kolejnego gazociągu wysokiego ciśnienia od PMG Kosakowo do morza w Mechelinkach.

Mieszkańcy Gminy Kosakowo stanowczo sprzeciwiają się dalszemu uprzemysłowieniu gminy, także przez rozbudowę magazynu gazu i budowę kolejnych podziemnych kawern. Zważywszy na już istniejący stopień uprzemysłowienia gminy i zagrożenia z tym związane, mieszkańcy obawiają się dalszej degradacji środowiska naturalnego, spadku atrakcyjności turystycznej gminy i jej skutków w postaci utraty źródeł utrzymania dla nich i ich rodzin. Obawy dotyczą także możliwości upadku rybołówstwa i spadku wartości nieruchomości, czyli podstaw materialnej egzystencji. Nade wszystko jednak mieszkańcy gminy Kosakowo obawiają się o swoje zdrowie i bezpieczeństwo w kontekście zagrożeń, jakie stwarzają podziemne magazyny gazu wraz z ich infrastrukturą i ich eksploatacja. Niezależnie od możliwej awarii technologicznej, pożaru, wybuchu, zagrożeniem jest zanieczyszczenie gleby, powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, a to ostatnie tym bardziej, iż inwestycję zaplanowano na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 110 Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy, który stanowi zbiornik rezerwowy wody pitnej dla całej aglomeracji trójmiejskiej. Planowana inwestycja stanowi także duże zagrożenie dla ekosystemu Zatoki Puckiej i Gdańskiej w związku z planowanym zrzutem solanki powstałej w wyniku ługowania kawern solnych do wód morskich zatoki. Ewentualna budowa kolejnych kawern znacznie zwiększa te zagrożenia. Zasadnicze znaczenie dla oceny wpływu zrzutu solanki na biocenozę i środowisko nieożywione Zatoki Puckiej ma ilość solanki oraz przestrzeń czasowa, w której jest ona wypłukiwana do morza. Zatoka Pucka jest bowiem akwenem płytkim o ograniczonej wymianie wody i tego względu zdaniem wielu ekspertów solanka w ogóle nie powinna być wyprowadzana do

jej wód. Zwiększone zasolenie może bowiem spowodować degenerację lub w ogóle wyginięcie fauny i flory w Zatoce. Ogólnie badania przed- i poinwestycyjne przeprowadzone przez Instytut Morski w Gdańsku nie wykazały istotnego, negatywnego wpływu zrzutu solanki na środowisko Zatoki Puckiej. Zważyć jednakże należy, iż badania te zostały przeprowadzone w oparciu o dane ze zrzutu solanki z zaledwie 2 wylugowanych kawern. Poza tym w ogóle pominięto w badaniach wpływ zrzutu solanki na populację i stan ryb w Zatoce. Nadto w ogóle nie były dotychczas przeprowadzone badania i analizy na okoliczność wpływu zrzutu solanki na stan ekosystemu Zatoki Puckiej w wielkości docelowej tj. wynikającej z wykonania 10 kawern zgodnie z udzieloną koncesją, a także wpływu zrzutu solanki z 20 planowanych ogółem kawern. Brak przy tym badań i analiz przeprowadzonych przez ekspertów niezależnych. Jest to tym istotniejsze, iż monitoring jest prowadzony przez inwestora. Faktem przy tym jest rzeczywisty spadek populacji ryb w zatoce od czasu rozpoczęcia lugowania kawern i zrzutu solanki do morza, co potwierdzają miejscowi rybacy. Brak także badań i analiz na okoliczność wpływu planowanej inwestycji na pas ochronny wybrzeża morskiego w rejonie Mechelinek w kontekście jego przeznaczenia na utrzymanie brzegu w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska, a także w kontekście możliwości dalszego wykorzystywania plaż nadmorskich na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

W tych okolicznościach należy stwierdzić, iż stopień uprzemysłowienia gminy już jest znaczny i co za tym idzie stopień narażenia ludności, i środowiska przyrodniczego na oddziaływanie terenów przemysłowych jest wysoki. W prowadzonych badaniach wskazuje się na długoterminowe, bezpośrednie, negatywne oddziaływanie istniejących inwestycji przemysłowych na środowisko przyrodnicze. Nie wdając się w rozważania w tym zakresie, które przekraczałyby rozmiary niniejszego pisma, należy wskazać, iż na terenie gminy Kosakowo występują tereny szczególnie cenne przyrodniczo i krajobrazowo podlegające, i wymagające ochrony, także o znaczeniu ponadlokalnym: Bałtycki Korytarz Ekologiczny, obszar Pradoliny Kaszubskiej i rzeki Redy, Subniecka Gdańska z Głównymi Podziemnymi Zbiornikami Wód Podziemnych nr 110 i 111, Nadmorski Park Krajobrazowy wraz z otuliną, rezerwaty przyrody Mechelińskie Łąki i Beka, tereny lęgowe ptaków z kolonią lęgową czapli siwej tzw. Czaplincem, objęte tzw. Dyrektywą Ptasią oraz siedliska objęte tzw. Dyrektywą Siedliskową Unii Europejskiej, obszary ochrony Natura 2000 Zatoka Pucka (PLB220005) i Zatoka Pucka i Półwysep Helski (PLH 220032), klif Mecheliński, Leśny Kompleks Promocyjny Lasy Oliwsko-Darżlubskie, które są lasami ochronnymi – przywołując tylko te najważniejsze.

W kontekście zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska należy wspomnieć o jeszcze jednej kwestii, a mianowicie możliwości **wykorzystania podziemnych wyrobisk (kawern) na inne cele aniżeli magazynowanie gazu**. W lutym 2015r. w Prognozie do projektu zmian gminnego Studium w odniesieniu do PMG Kosakowo pojawiły się zapisy o „możliwości magazynowania substancji i składowania odpadów w górotworze i podziemnych wyrobiskach górniczych”. Niezależnie od tego w biuletynie pt. Bilans zasobów złóż kopalin w Polsce wydany przez Państwowy Instytut Geologiczny Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie w 2015r. podał

informację, iż została „(...) rozpoczęta w 2014r. eksploatacja pierwszych 2 zbiorników kawernowego magazynu gazu Kosakowo w złożu Mechelinki), a także bezpiecznych podziemnych składowisk niebezpiecznych odpadów”.

W konkluzji Stowarzyszenie Nasza Ziemia uprzejmie prosi o uwzględnienie prezentowanego stanowiska mieszkańców Gminy Kosakowo przy podejmowaniu decyzji w przedmiotowej sprawie.

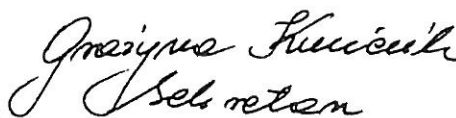
Prezes Stowarzyszenia

Marcin Buchna

Załączniki

1. Opinia prawna Rady Prawnego

2. Opinia prawna Zielinski - Adwokaci

Grzegorz Kuciński
Sełseten

Do wiadomości:

Pani Małgorzata Zwiercan. Poseł na Sejm RP

81-366 Gdynia, ul. Batorego 20/1